

Conferentie.

da voor de op
nhem te houden
n ontvangen heb
n p. o. opgave te

EN, te Meppel.

D.

ogden of Kosten
het gebruik van
ring in kerken.
in gelijk kolen en

VLIET,
us", Zaanadam.

LAN
den Bijbel.

AMP.

ool te Amsterdam.
ie volgens Art. X
chootraad voor
a Bijbel.

E.

SCHIEDNIS,

f - 90.

ADERLANDS,

f 1.50.

FEL

ADERLANDS,
ogen,

AMP.

ool te Amsterdam.
f - 1.10.

HANDEL

ORHEEN

& WORMSER.

VEN,

15-17.

scien Gouden en
EN en BELEE-
koers.

N.

SEKHADEL,

SPUL.

D.

ok,

VEN

C. S.

RAND

boenen van Deli.

ogte belang voor

het streven naar

andisch Hervormde

HANDEL

ORHEEN

& WORMSER.

APOTHEEK

NER,

g,hoekSingel.

Nederland.

en andere huisdie-
s droppels f 0.75.

Bougies en Sigaret-
goedkoop f 0.75

Zenuwlijders

IAS, tegen aam-

flacon f 0.75.

n het uitvalven

ding f 5.50.

et en brochures.

ikterij:

BAKELS,

het beginsel stelde, dat alle gave Gods goed is met dankzegging genoten.
Zoodra de geheelonthoudersbeweging ook in onze Gereformeerde kringen haar intrede deed, hebben wij voor dit verkeerd beginsel gewaarschuwd. Niet alsof wij een oogenblik waanden, dat de broeders, die in geheelonthouding het beste middel tot keering van de drankzonde zagen, principieel op de lijn dezer heidensch-ascetische wereldbeschouwing zouden zijn afgeleden. Maar omdat de zuigkracht eener algemeene beweging ons zoo licht meetrekt op een weg, dien we oorspronkelijk niet wilden bewandelen.

Een zacht protest mag daarom niet achterwege blijven, nu zich op dit gebied verschijnselen voordoen, die niet zonder bedenking zijn.

In feuilletons in Christelijke bladen en romans door Christelijke volksbibliotheken uitgegeven, wordt het mode, een caricatuurbeeld te teekenen van een Calvinistischen predikant, die voor „matig gebruik“ ijvert, de „Christelijke vrijheid“ ook in het gebruik van den wijn voorstaat en juist daardoor de oorzaak wordt van de diepste ellende, en heele gezinnen reddeloos ten verderve richt.

Zoo nu schiet deze beweging haar doel voorbij.

Ze richt zich tegen hen, die het Christelijk beginsel der vrijheid verdedigen, in plaats van haar wapenen te wettigen tegen de zonde van het drankmisbruik.

Voor Kootwylks Scholen.

In hartelijken dank ontvangen: Door Ds. HOUTZAGERS, van den heer D. Boersma te Harlingen, Uniegift f 1.—; van den heer N. J. Zimmerman, H. d. C. S. te Hillegersberg, Uniecollecte f 1.—.

Onze scholen hebben groote behoefte aan steun.

Vriendelijk verzoeken wij u onze scholen te gedanken.

Kootwylk. D. HULLEMAN, Penningmeester.

Uit de Pers.

Volgens belofte zouden wij in deze rubriek mededeelen, wat Dr. Wieringa over de zoogenoemde „Geloofsgeneezing“ schreef. Waar door andere copie deze rubriek een tijdlang gesloten bleef, geven wij thans het vervolg.

Jakobus 5:14 en 15 vormen overal weer den sluitsteen: „Is iemand krank onder u, dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente en dat zij voor hem bidden, hem zalvende met olie in den naam des Heeren; en het gebed des geloofs zal den zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zoo hij ronden gedaan zal hebben, het zal hem vergevén worden.“

Iedere ketter heeft zijn letter, en wij seiden hoven zeker niet te veel, toen wij de zaak, waarover het gaat, als een kwestie van exegetische qualiteerden.

Zeër breedvoerig laat zich Dr. Zoete uit over deze aangelegenheid.

Is toch wel ophemelijk, zegt hij, hoe elke ketter zijn letter heeft, en hoe de meest uiteenlopende richtingen zich beroepen op de Heilige Schrift.

Ik meen, dat iemand den Bijbel den grootsten martelaar heeft genoemd, maar, wie het ook gezegd heeft, hij heeft het volkomen terecht gezegd. Er wordt alles van gemaakt en nog iets.

Zou het niet voor een groot deel hieruit moeten verklaard worden, dat men een geheel stelsel bouwt op hier en daar verspreide uitspraken, die men insrukt uit het verband, waarin zij voorkomen en ze dan beschouwt zonder samenhang met het geheel?

Zoo ook hier.

Men beroept zich maar op weinige Schriftuurplaatsen. Het getal is waarlijk niet groot, in hunne beschouwingen vindt men altijd dezelfde Schriftuurstellen terug, die daarin schering en inslag zijn. Misschien vormen zij samen nog geen bladwijze, en dan zegt men: hier is nu de leer des Bijbels. Wie dat niet ziet, mist het rechte licht, het heerschede ongelofte heeft zijne zinnen verblind.

Laat ons zien, vervolgt Dr. Zoete, wat de Heilige Schrift in deze geeft, waarbij wij natuurlijk verre van volledig moeten blijven, maar toch wel kunnen aantoonen, dat er veel over geneesmeesters en medicijnen wordt gesproken, dat ze ook door vromen werden gebruikt en dat er nergens op afkeurende wijze over wordt gesproken.

Van waarzeggers en duivelskunstenaars lezen we, dat ze uit het land werden uitgeroeid, en afgodig mocht niet gepleegd worden, maar nergens wordt een dergelijk oordeel over de geneeskundigen geveld.

Er waren ook wel dingen, die onder het Oude Testament bestonden en als reger gouden, maar door den Heiland werden geoordeeld. Tegenover hetgeen door de ouden gezegd was plaatste Hij zijn: „Doch ik zeg u; maar nergens ook maar één afkeurend woord tegen het gebruik van medicijnen.“

Zou de Heere dat woord achterwege hebben gehouden, indien dat gebruik het bewijs was, van verleid te zijn door satan? Indien het zijn wil ware geweest, dat wij allen in krankheid de geneezing onmiddellijk van Hem zouden verwachten, zou Hij ons dit dan niet op een of andere wijze hebben kenbaar gemaakt?

Voor den Heiland, die zoveel met kranken in aanraking kwam, was er wel gelegenheid geweest, om in dezen ons zijn wil te doen verstaan.

Hij heeft in dezen niets gezegd, maar gehandeld en gesproken op een wijze, die ons doet zeggen, dat de Heere het heeft goedgekeurd, dat men geneesmiddelen gebruikte.

Hij heeft b.v. den 38 jarigen kranke niet bestraft, dat hij iets verwacht had van de gezegende kracht van het badwater Bethesda, en de vrouw, die 12 jaren krank was geweest, niet berispt, omdat zij vele medicijnen had gebruikt.

In de gelijkenis van den barmhartigen Samaritaan, laat de Heere desen Samaritanen olie en wijn gieten in de wonden, toch zeker ter verzachting en genezing.

De schrijver van het derde Evangelie was een geneesmeester; hij is er zeker niet minder om geweest in de oogen van den Heere, en dat zijn ambt heeft hem niet ongeschikt gemaakt voor den dienst des Heeren. Paulus schrijft in zijn brief aan de Colossenzen: u groet Lucas de geneesmeester.

En geven die bekende woorden van Jezus: geneesmeester genees u zelve, en die gezond zijn hebben den geneesmeester niet van nood, maar die ziek zijn, — niet te denken, dat onze Heere het bestaan van geneesmeesters en hun gebruik door de kranken, goed en noodig geoordeeld heeft?

aan de wet der melancholie, waar de priesters toch wel als artsen schijnen op te treden: Zij moesten in elk geval de kwaal geneeszaam bestudeerd hebben, om over haar te kunnen oordeelen. Ik noem u Jesaja 1:6: Van de voetstap af, tot het hoofd toe, is niets geheel aan hetzelfde, maar wonden en striemen en etterbellen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen derzelve is met olie verzacht. De vraag in Jesaja 8:22: Is er geen balsem in Gilead, is er geen heilmiddel aldaar? Ezechiel 30:21: Menschenkind, ik heb den arm van Pharao, den koning van Egypte, verbonden, en zie hij zal niet verbonden worden met pleisters op te leggen, met een winddoek om te doen om dien te verbinden, om dien te sterken, dat hij het zwaard houde.

Was het gebruik van medicijnen, en van Gileads kostelijke balsem, en olie en pleisters en winddoeken misschien alles zonde in Israël, en handelde Jesaja tegen den Goddelijken wil en uit ongelofte, toen hij in de dagen van Hiskia's krankheid zeide: laat ze nemen een klomp vijgen, en doe een pleister op het gewel maken, en hij zal genezen?

Wanneer ik lees, wat er in onze dagen geschreven wordt van de roegenaemde Goddelijke geneezing, dan komt mij wel eens de geschiedenis van Naamaan den Syrier in de gedachten. De weg, waardoor God genezen wil, behaagt niet, men wil het buiten gewone. Was God niet machtig te genezen, zonder die waschings tot zevenmaal in de Jordaan? Zie, zegt Naamaan bij zichzelf: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en den naam des Heeren zijns Gods aanroepen, en zijne hand over de plaats strijken en den melancholie ontledigen. O, zeker, zóó had het gekund, indien het God zóó behaagd had; maar zóó eud de geschiedenis der krankheden is, zóó oud schijnt toch ook wel de regeneerlijke werking, die God verbonden heeft aan vele door Hem zelf ons gegeven middelen ter geneezing.

Ik noemde een en ander uit het Oude Testament, en reeds zagen wij hoe onze Heere Jezus wel over geneesmiddelen sprak, maar hun gebruik niet afkeurde, en zijdelings goed en noodig oordeelde. Ook van zijne discipelen lezen we in Markus 6, dat ze de kranken met olie zalfden en hen gezond maakten; en is nu zeer zeker die geneezing een wonderdadige, en die zelf hier niet in den gewonen zin als geneesmiddel te beschouwen, maar meer als een zinnbeeld der geneezing, die wonderdadig bewerkt werd, krachtens de hun van den Heere verleende macht, m.i. pleit toch deze handeling voor het gebruik van geneesmiddelen.

Hier kan ook nog genoemd worden de raad van Paulus aan Timotheus, om niet langer water alleen, maar ook een weinig wijn te gebruiken, om zijne maag en veelvuldige zwakheden. Hier wordt de wijn toch niet als voedingsmiddel of ook niet als genotmiddel, maar als geneesmiddel aanbevolen; en in elk geval heeft Paulus niet gezegd: gij behoeft niet drank te zijn; als gij slechts ge loof hebt, dan verdwijnen al die krankheden en zwakheden onmiddellijk.

In 2 Timotheus 4:20 vinden wij deze eenvoudige aantekening: Trofimus heb ik te Milete krank gelaten. Wij vinden daarin niets vreemds en denken er niet aan daar een bewijs in te zien, dat Paulus geen geloof had, of Trofimus geen geloof had, of dat het tegen hun geloof of tegen hun gebed getuigde, dat zeker voor zijne geneezing opgevoerd is, dat Paulus hem aldus niet achterliet.

Uit de wijze, waarop deze zelfde apostel schrijft in zijn brief aan de Filippijnen over de krankheid van Epafroditus blijkt wel, dat Paulus vreesde, dat deze krankheid ten doode zou zijn, en in 't geheel niet, dat hij tegenover die krankheid gestaan heeft als iemand, die de zekerheid had, dat God haar zou wegnemen, en zóó God dit niet deed, zulke te wijten zou zijn aan zijn gebrek aan geloof.

Voorzeker mag gezegd, dat het hier uit de Schrift aangehaalde voldoende kan worden geacht, om te bewijzen, dat de Heilige Schrift over geneesmeesters en geneesmiddelen spreekt als over iets, wat blijkbaar zeer gewoon is, en dat wel allerminst op afkeurende wijze.

De weinige schriftuurplaatsen, waarop de aanhangers der gebodsgeneezing zich beroepen, baren dan ook meest geen exegetische moeilijkheden.

In de eerste plaats dan de uitspraak in Jesaja 51, dat de Heere Jezus onze krankheden op Zich genomen heeft. Alle krankheid, zóó redeneeren ze, is ene straf voor de zonde. De Heere Jezus heeft als onze Borg en Middelaar, alle straffen, dus ook de lichamelijke krankheden voor ons gedragen. Daarom behoort een Christen nooit krank te blijven, want Christus is ons ook tot gezondmaking van het lichaam gegeven. Evenals er daarom van Christus, toen Hij op aarde rondwandelde, ene gezondmakende kracht uitging, waardoor die kranken genezen werden, zóó behoort men ook nu slechts daor het gebod tot Hem te gaan, om beter te worden.

Deze gedachte heeft bij den eersten oogopslag iets, dat aantrekt en tot het hart spreekt. Het idealisme, dat zich daarin uitsprekt, is verleidelijk schoon.

En toch behoort men ook slechts na te denken om te gevoelen, waar de fout der redeneering schuilt.

De Heere Jezus heeft ook voor ons gedragen den tijdelijken dood. De dood is evenzeer als de krankheid ene straf over de sonde. Christus kon daarom van Zichzelf getuigen: Ik ben de opstanding en het leven. En Hij heeft, toen Hij op aarde rondwandelde, dooden opgewekt, om te toonen, dat Hij machtig was den dood zijne profeet te ontcruppen. En niet alleen dat Christus zelf dooden heeft opgewekt, maar ook Elia en Elia hebben het gedaan en evenzeer de Apostelen des Heeren. Maar volgt hier nu uit, dat Gods kind niet behoort te sterven, of dat Christus nu nog op het gebed dooden levend maakt?

De nuchtere werkelijkheid leert ons, dat krankheid en dood, die beide vreeselijke gevolgen van de sonde, ook al zijn zij door Christus voor ons gedragen, Gods kind in dit leven blijven treffen.

De bitterheid van den vloek Gods is er om Christus' wille uit weggenomen, de dood is geen betaling meer voor de sonde, maar een afsterfing der sonde en doorgang tot het eeuwige leven; de krankheid is geen straf meer, maar een kastijding tot heiligmaking of beproeving des geloofs, maar de wet blijft voor ieder mensch: Het is den mensch geet eenmaal te sterven en de krankheid blijft een voorbode van den dood.

Wie dit idealisme predikt, rekent niet met het woord des Apostels, dat al deze hooggespannen verwachtingen ter neer slaat: Wij zijn in hopen zalig geworden. De heere nu, die gezen wordt, is geene heere; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen? Maar indien wij hopen hetgeen wij niet zien, zóó verwachten wij het met lijdenaamheid.

De Christelijke hopen profeteert, dat eens de laatste vijand, dat is de dood, te niet gedaan zal worden; dat in het nieuwe Jeruzalem, dat uit den hemel nederdaalt, de Boven des Levens zal staan, wiens bladeren zijn zullen tot genezing der heiligheden; dan zal het blijken, dat krankheid en lijden sterven en dood voor ons door Christus zijn gedragen. Eerst hiernaans zal niemand meer zeggen: ik ben ziek.

Het slot komt een volgend maal.

Officiële Berichten.

Zondag 4 Sept. nam Ds. O. Los, die wegens zwakke gezondheid op verzoek emeritaat ontving, afscheid van zijne gemeente te Scherpenzeel.

Z.Erw.'s zoon Ds. S. O. Los, pred. te Hil versum, ging daartoe voor in de bediening des Woords, predikende over Jesaja 52:7, en besloot zijne prediking met eenige toespraken tot zijn vader, den kerkeraad, den afgevaardigde van B. en W. en het bestuur e. n. d. d. Christelijke school. Daarna trad Z.Erw. zel op, om, na een kort woord van afscheid, de

samenkomst te sluiten. Op verzoek van een der opzieners die Z.Erw. een hartelijk woord toespak, werd hem toegezonden Ps. 121:4.

Het adres van den kerkeraad is A. Brendsen (scriba) te Scherpenzeel. (Geld.) Het adres van Ds. O. Los, Em. pred., is na den 19 Sept. Hilversum, Roosterstraat 93. Namens den Kerkeraad voorn.

A. BEERINK, Scriba. Scherpenzeel 5 Sept. 1904.

Classis Almkerk. Agendum voor de Class. Verg. D.V. te houden, op Donderdag 15 Sept. 1904 te Nieuwendijk.

1. Opening.
2. Onderszoek der credentie-brieven.
3. Samenstelling van het Moderamen.
4. Notulen.
5. Ingekomen stukken: schrijven kerkeraad Raamsdijk i. z. Militairen.
6. Rapport Dep. i. z. Zending.
7. Onderszoek naar Art. 41 D.K.
8. Woning-collectie: Inw. Zending en Theol. Fac.
9. Regeling vacature diensten.
10. Bepaling tijd en plaats der volgende vergadering.
11. Sluiting.

Namens de roepende Kerk van Andel A. P. LANTING, pres. J. G. SCHOUTEN, scriba. Andel, 7 Sept. 1904.

Buitenland.

Engeland. Een gewichtige rechterlijke uitspraak. Het Heerenhuis, het best te vergelijken met onze Eerste Kamer, heeft onlangs, als Hoog gerechtshof, een rechterlijke beslissing genomen, waarvan het gevolg is, dat enkele gemeenten met 24 predikanten, beleeders zijn geworden van goederen en fondsen tot een gezamenlijke waarde van 120 miljoen guldens. Zij krijgen nu 1000 kerken tot hunne beschikking, terwijl een 1100 tal predikanten en hunne gemeenten alle recht op de te voren gebruikte kerken en pastorieën en de kapitalen ontnomen wordt.

In 1843 werd in Schotland de Free Church, de Vrije Kerk, gesticht, op grond van een vonnis dat hetzelfde Heerenhuis uitsprak, hetwelk ten gevolge had dat 289 predikanten hun ambt in de Schotische Staatskerk neerlegden en met vele gemeenteleden een Vrije Schotische kerk gingen stichten. Deze afscheiding was het gevolg van het feit, dat de rechtbank aan de kerken het recht ontzegde, hetwelk haar in 1839 was gegeven, om leeraars die zij niet begeerden en doch door de heeren, die het collatierecht hadden, werden opgedrongen, te weigeren. Door de uitspraak van het Heerenhuis moesten de kerken elken leeraar dien de patroons, welke het collatierecht uitoefenden, betriepen, ontvaagen; en terecht heeft men zich daartegen verzet.

Maar te voren had zich de Vereenigde Presbyteriaansche kerk afgescheiden. In 1900 vereenigden zich de Vrije Schotische Kerk en Vereenigde Presbyteriaansche Kerk onder den naam van „de Vereenigde Vrije Kerk van Schotland“. Alle leden en predikanten der Presbyteriaansche Kerk waren het met de vereeniging eens, doch bij de Vrije Schotische Kerk bleek een kleine minderheid te zijn, die zich daarbij niet kon neerleggen. Met 643 tegen 27 stemmen besloot de General Assembly der Vrije Schotische Kerk zich met de Presbyterianen te vereenigen; maar de minderheid beweerde daarbij, dat zij nu de voortzetting waren van de Vrije Schotische Kerk en dat hun nu ook de goederen en fondsen der Kerk toekwamen.

Het kwam tot een kerkelijk proces. In vier instanties verloren de mannen der minderheid het geding, maar bij de eindbeslissing heeft het Engelsche Heerenhuis, met vernietiging van alle voorgaande vonnissen, de minderheid in het gelijk gesteld. Het hot van appel van het Heerenhuis besloot hietoe met drie tegen twee stemmen.

De gronden waarop de meerderheid der rechtens den eisch der 24 mannen van de Vrije Schotische Kerk toewees, zijn de volgende.

De bewering der 24 was dat de minderheid der leden van de Vrije Schotische Kerk zich had schuldig gemaakt aan „breach of trust“, (misbruik van vertrouwen) wij door hunne handeling de goederen en bezittingen onder hun beheer zouden dienstbaar gemaakt worden en strekken tot onderhoud en instandhouding eener andere inrichting, namelijk de Geuneeide Vrije Kerk. Deze bewering is door de meerderheid der rechtbank bevestigd.

In de eerste plaats hebben de 24 gezegd dat de mannen, die geld gaven voor het stichten der Vrije Schotische Kerk, mannen waren die, in den beginne althans, voorstanders waren van het beginsel eener Staatskerk. De Vereenigde Vrije Kerk is het met dat beginsel in het geheel niet eens.

Voorts zeggen zij dat de Vereenigde Vrije Kerk afgeweken is van de leer der Vrije Schotische Kerk. Deze houden zich aan de Calvinistische leer der voorbeschikking; de leden der Vereenigde Vrije Kerk zijn niet verplicht zich daaraan te houden. Immers de vereeniging in 1900 kwam niet tot stand op grond van een heil in de belijdenis, doch zij was eene saamvoeging van afdelingen en organisaties. Zij heeft allerlei administratieve regelingen gemaakt, zij geconstitueerd als de Vereenigde Vrije Kerk en heeft daarin opgenomen de Vereenigde Presbyteriaansche en de Vrije Kerk, zooda die oorspronkelijk waren opgericht.

De vraag is, of de geloofsleer van een dier twee door de Vereenigde Kerk is aangenomen, of dat een der twee lichamen hare belijdenis heeft laten varen? Deze vraag moet ontkennend beantwoord worden.

Wij hebben dus hier niet te doen met twee opvattingen van het lichaam van Christus, welke besluiten voortaan saam te gaan leven, omdat zij het in de leer volkomen met elkaar eens zijn. Doch deze twee Kerken zijn overeengekomen, hare leerstellingen buiten het geding te houden en hare geloofsformulieren zóó rekhaar te maken, dat wie ze aanvaardt, ze naar eigen geweten kan verklaren.

Zulk een overeenkomst vormt geen Kerk, tenzij men eene Kerk bestaanbaar acht zonder belijdenis. De formulieren in de Vereenigde Kerk dienen niet meer om het geloof der Vereenigde Kerk uit te spreken, doch om het doel der belijdenis, dat de combinatie der twee Kerken zou verhinderen, te verduistern.

Laat ons er aan toevoegen dat vóór het vonnis viel, naar een vergelijk is gestreefd. Men bood de minderheid den eigendom harer kerken en een kapitaal van f 600,000 aan. Doch dat aanbod werd geweigerd. Het zal nu wel tot een compromis moeten komen. De rechtens van het Hoogerhuis bonden dat de winnende partij op het hart.

N.-Amerika. De negers op de jongste Algemeene Synode der Presbyteriaansche kerk.

Op de jongste vergadering van General Assembly der Presbyteriaansche kerk hebben de vier negers afgevaardigden zich doen gelden. Zij verklaarden zich met kracht tegen eene vereeniging met de Cumberlandische Presbyteriaansche kerk, omdat daartoe zou voortvloeien, dat de negers en kleurlingen zouden genoodzaakt worden afzonderlijke klassen en synoden te gaan houden. Men poogde wel op de ijdelheid der negers afgevaardigden te werken doch hen er op te wijzen dat bij zulk eene indeeling er meer kleurlingen naar de Algemeene Synode zouden gezonden worden, dan tot hietoe het geval was. Door afzonderlijke indeeling werd wel uitgesproken, dat men oordeelde dat zij eenige trappen lager stonden dan hunne blanke medechristenen, maar dit zou worden vergeet door dat zij zich in grooter getal in de grootste vergadering der kerk zouden kunnen vertoonen.

De negers lieten zich echter niet verschakelen. Zij hadden al te veel beleid van hunne afzondering in Jim Crow Cars, dat wil zeggen, zij gevoelden zich al te veel gekrenkt, doordien hun in het Zuiden niet vergut om in gewone spoorwagens te reizen, maar hen noodzaakt in wagons plaats te nemen, die uitsluitend voor negers bestemd zijn. Ze begeerden geen Jim Crow Classen en Synoden. Wij moeten hun daarin gelijk geven. Zouden de Amerikaanse Presbyterianen, vooral die in het Zuiden gevonden worden, niet weten dat God duidelijk geopenbaard heeft, dat er bij Hem geen aanneming des persoons is?

Gemengd nieuws.

Op de jongste vergadering van de Algemeene Synode der Christelijk Gereformeerde kerk in N.-Amerika, werden omtrent den toestand der Gereformeerde kerk in de nieuwe wereld de volgende mededeelingen gedaan.

»Wij hebben, naar 703 dier officiële bronnen, in onze gemeenschap, ruim predikanten; 61,000 huisgezinnen; 113,409 lidmaten in volle communicatie. Voor gereformeerde doeleinden werd ten vorigen jare bijeengebracht de som van \$ 200,750. Voor andere wereldwijde doeleinden \$ 98,000 en voor gemeentelijke aangelegenheden \$ 1,234,000.

Onze Kerk heeft vijf Synodes New Brunswick, New York, Albany, Chicago en Zuid Indie, en 34 Classen.

Wij hebben 82 binnenlandsche en 85 buitenlandsche Zendingen. In 't buitenland heeft onze Kerk vier invloedrijke Zendingenvelden, n.l. Amoy, China, met 18 zendingen; Noord Japan met 18 en Zuid Japan met 11 zendingen en dan ons Arabisch veld met 12 zendingen.

Voor het buitenland heeft onze Kerk bijeengebracht \$ 135,000 niet insluitende \$ 30,000 voor Arabie en voor 't binnenland \$ 125,000.

Weer een nieuwe Profet. Een Pers, die zich hoogepriester der son noemt, vele wonderlijke namen draagt, maar door ongelovige Amerikanen voor een zwarten landgoet wordt gehouden, zet te Chicago een deel der stad op stelten door de prediking van den sonnegoddienst, die de menschen in staat zou stellen 475 jaar en ouder te worden.

De menich moet volgens deze leer bijna allen van lucht leven, doch bij het inademen der zonnelucht moet hij dan ook zijn denken concentreren op de hoofddoctrine van de zonnabidders, het „Magdagnan“.

Den nieuwelings stond hij toe iedereen dag nog wat water en wat korrels koren te gebruiken. Hij schijnt al vrij wat adepten te hebben. Een van de eerste was een rijke dame uit Chicago, die een schitterenden tempel voor den sonnedienst wilde bouwen, maar stierf, voordat zij haar plan had kunnen volbrengen — uit gebrek aan voedsel.

Daar deze nieuwe profet ook reeds andere slachtoffers gemaakt heeft, tracht men aan zijn optreden paal en perk te stellen. Voorloopig schijnt dit echter nog niet mogelijk te zijn en vergenoegt men zich met scherpe artikelen tegen hem in de bladen.

WINGEEL.

Voor Kinderen.

AAN VRAGERS.

Waarom zegt men soms van iemand, dat hij onder een gelukkig gesterte is geboren?

In vroeger tijd schreef men aan de sterren grootten invloed toe op het lot der menschen. De verschijning van een komest b.v. gold als voorbode van naderende rampen. Inzonderheid geloofde men, dat er veel van afhing, onder welke ster men geboren was, d. w. z. welke ster tijdens iemands geboorte in het toppunt stond, boven de plek waar hij het levenslicht aanschouwde. Ook op andere gronden geschiedde de berekening. Vooral waren het „de 7 planeten“ die daarbij in aanmerking kwamen. Was iemand b.v. onder Mars geboren, dan zou hij krijgsrechtig zijn, wij Mars de god des oorlogs is.

Dat dit alles dwaas en zondig bijgeloof is, behoeft ik wel nauwelijks te zeggen.

Onze lezer H. K. te N. vraagt: Over psalm 1:4 der berijnde psalmen, regel 3 en 4 werd mij de opmerking gemaakt, dat in de strijd met de Schrift was, daar er toch zulke menschen niet zijn, daar toch de Schrift zegt, dat wij allen